

Og det er en enig gruppe, der kan indstille Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag til vedtagelse. Når vi på den ene side gør alt, hvad vi kan, for at holde liv i for tidligt fødte, er det paradoksalt, at vi tillader aborter på levedygtige fostre.

Men jeg vil nu også sige, at selv om man ikke kunne eller ville holde liv i de for tidligt fødte, ja, så er det grotesk at foretage en abort så langt henne i graviditeten, at der er tale om et levedygtigt barn.

Jeg har fuld forståelse for, at man foretager sene aborter for fostre, der ikke ville kunne leve uden for moderens livmoder. Hvis dette konstateres efter 12. svangerskabs uge må det være meget hårdt at bære på et foster, som man ved ikke vil være levedygtigt ved fødslen. Men hvis fosteret er levedygtigt, ser jeg ingen grund til abort. Så er det et helt andet beredskab, vi skal sætte ind med.

For det første må der gøres en større indsats for at hjælpe den familie eller kommende mor, der åbenbart er kommet så langt ud, at de kun ser én udvej, nemlig abort. Der må gives kvalificeret hjælp og støtte til familien eller kvinden alene. Er det ikke nok, og ønsker kvinden på ingen måde at leve med barnet, må man sørge for en bortadoption.

Kvinden skal ved en sen abort alligevel igennem en fødsel. Og er fosteret levedygtigt på det tidspunkt, hvor kvinden anmoder om en sen abort, bør man lade hende gå graviditeten ud, for derefter at fjerne barnet straks efter fødslen.

Det kan være svært at fastsætte en bestemt uge som værende den øvre grænse for en sen abort. I Det Konservative Folkeparti mener vi derfor, at det må være en vurdering af, om fosteret er levedygtigt eller ej, der må være afgørende for, hvor grænsen skal gå. Og vi føler os måske mere tiltrukket af de regler, der gælder i Norge og Sverige, end af det, som Kristeligt Folkeparti foreslår: en grænse, der skal fastsættes hvert år. Men det er noget af det, vi ønsker at drøfte i udvalget.

Desuden kan man diskutere muligheden for dispensation, men hvis man indfører en dispensationsbestemmelse, kan det være svært at se forskellen på loven i dag og den ændring, vi nu ønsker. For i dag er reglerne jo også udformet på en sådan måde, at ønsker man en abort ud over 12. svangerskabsuge, skal det drøftes i de amtslige abortsamtal. Og giver de tilladelsen til en abort på et senere tidspunkt, er det vel en form for dispensation.

Jeg mener altså, at levedygtighed må være kriteriet. At barnet er handicappet, mongol eller andet, er sagen uvedkommende. Efter konservativ opfattelse er et liv et liv, og alle liv skal være velkomne til denne verden og behandles med respekt. Der kan derfor kun være ganske få tvivlstilfælde, hvor man lægefagligt kan være i tvivl om barnets levedygtighed. Men her må lægens vurdering samt kvindens og hendes families være afgørende for udfaldet.

Det her drejer sig om, at vi behandler både det ufødte barn, den gravide kvinde og hendes eventuelle familie samt det sundhedspersonale, der skal medvirke til indgrebene, med respekt.

En masse forhold og følelser skal gå op i en højere enhed. Og fostre, der har vokset sig levedygtige, mener jeg vi skylder de bedste betingelser for et liv.

De kvinder, der i dag får foretaget sene aborter, hvor barnet ved en for tidlig fødsel ville have overlevet, får efter min bedste overbevisning ikke en ordentlig behandling. For hvad har vi egentlig tilbudt kvinden, før vi træffer beslutningen, eller før hun træffer beslutningen? Og hvad tilbyder vi hende efter den sene abort? Stort set ingenting.

Sundhedspersonalet står i dag med et etisk problem, hvis de opdager, at en kvinde er lænere henne i svangerskabet end først antaget, og at de dermed har med et levedygtigt foster at gøre.

Jeg mener derfor, at vi bør ændre abortloven og indføre et levedygtighedskriterium, der skal gælde ved de sene aborter efter den 12. svangerskabsuge.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Henriette Kjær siger, at man ikke kan tillade abort på levedygtige fostre.

Jeg vil godt spørge fru Henriette Kjær, om hun er krystalklar over konsekvensen af Kristeligt Folkepartis forslag, som hun vil støtte.

Her tages der jo ikke stilling til levedygtigheden af det konkrete foster. Der tages stilling til, at hvis der et eller andet andet sted i Danmark én eneste gang har været et ekstremt tidligt født barn, som er bragt til overlevelse – lad os sige i 20. uge – så må der ikke foretages abort i den konkrete situation, uanset om barnet er levedygtigt eller ej. Det er jo det, der er konsekvensen. Og jeg synes bestemt, det er det meget, meget store etiske problem i Kristeligt Folkepartis forslag.